

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз П 1/2019
30.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у привредно-казненом поступку против окривљеног Предузећа ДОО за производњу ... „АА“ из ..., као правног лица и ББ као одговорног лица, због привредног преступа из члана 46. став 1. тачка 20. и став 2. Закона о рачуноводству, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног одговорног лица ББ, адв. Бранислава Манића, поднетом против правноснажних пресуда Привредног суда у Панчеву 5Пк 328/17 од 15.09.2017. године и Привредног апелационог суда у Београду 1Пкж 860/17 од 04.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одговорног лица ББ, адв. Манић Бранислава, поднет против правноснажних пресуда Привредног суда у Панчеву 5Пк 328/17 од 15.09.2017. године и Привредног апелационог суда у Београду 1Пкж 860/17 од 04.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Панчеву 5Пк 328/17 од 15.09.2017. године, окривљено правно лице „АА“ ДОО и окривљено одговорно лице ББ, оглашени су одговорним због привредног преступа из члана 46. став 1. тачка 20. и став 2. Закона о рачуноводству, за које им је изречена условна осуда, тако што је окривљеном правном лицу „АА“ ДОО утврђена новчана казна у износу од 20.000,00 динара, која се неће извршити уколико окривљено правно лице не учини ново дело привредног преступа у року од једне године од правноснажности пресуде, а окривљеном одговорном лицу ББ утврђена је новчана казна у износу од 4.000,00 динара која се неће извршити уколико окривљено одговорно лице не учини ново дело привредног преступа у року од једне године од правноснажности пресуде или кривично дело које има обележје привредног преступа.

На основу члана 261. и члана 264. став 1. ЗКП, а у вези члана 56. ЗОПП-а обавезано је окривљено правно лице да на име паушала плати износ од 1.900,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Привредног апелационог суда 1Пкж 860/17 од 04.10.2018. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног правног лица „АА“ ДОО и

ББ, а пресуда Привредног суда у Панчеву 5Пк 328/17 од 15.09.2017. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног одговорног лица ББ, адв. Манић Бранислав поднео је захтев за заштиту законитости због повреде одредбе члана 396. Закона о привредним друштвима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или пак исте преиначи у смислу навода захтева.

Врховни касациони суд је у седници већа испитујући дозвољеност поднетог захтева за заштиту законитости, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Процесном одредбом члана 56. Закона о привредним преступима ("Службени лист СФРЈ", бр. 4/77, 36/77, 14/85, 74/87, 57/89, 3/90, "Службени лист СРЈ", бр. 27/92, 24/94, 28/96, 64/2001 и "Службени гласник РС", број 101/2005), прописано је да ако одредбама овог закона није друкчије одређено, у поступку за привредне преступе сходно ће се примењивати одредбе Закона о кривичном поступку између осталих, одредбе о захтеву за заштиту законитости (члан 419. до 424). Законом о привредним преступима у делу који се односи на поступак по правним лековима и то на захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек (глава XIII тачка 3), у члану 130. је прописано, да против правноснажне судске одлуке којом је повређен овај закон или против судског поступка који је претходио правноснажној судској одлуци, надлежни јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости, а у члану 133. истог закона, да јавни тужилац захтев може подићи у року од 6 месеци од дана када је странкама достављена одлука против које је дозвољено подизање захтева.

Законом о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13), који се примењује од 01.10.2013. године, прописано је, у члану 483. став 1, да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, с тим да је право окривљеног и браниоца за подношење захтева временски ограничено на рок од 30 дана рачунајући од дана достављања правноснажне судске одлуке окривљеном (члан 485. став 4. истог Закона).

Из цитираних прописа произилази да је одредбама Закона о привредним преступима, који се примењују у поступку за привредни преступ, у односу на важеће опште одредбе кривичног поступка, између осталог, различито одређен круг лица која су овлашћена за подношење захтева за заштиту законитости, због чега у поступку за привредни преступ не долази у обзир сходна примена одредбе члана 483. став 1. Закона о кривичном поступку у вези са чланом 56. Закона о привредним преступима, већ се у погледу овлашћења за подношење захтева за заштиту законитости примењује одредба члана 130. Закона о привредним преступима.

Како је, у смислу одредбе члана 130. Закона о привредним преступима, искључиво надлежни јавни тужилац овлашћен за подношење захтева за заштиту законитости против правноснажне одлуке донесене у поступку за привредни преступ, то је предметни захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одговорног лица ББ адв. Бранислава Манића, недозвољен, јер је поднет од неовлашћеног лица у смислу цитираних прописа.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости одбацио као недозвољен, а на основу члана 130. Закона о привредним преступима и сходном применом члана 487. став 1. тачка 2) Законика о кривичном поступку у вези члана 483. Закона о кривичном поступку, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.